

‘De knikkers van Qadir’

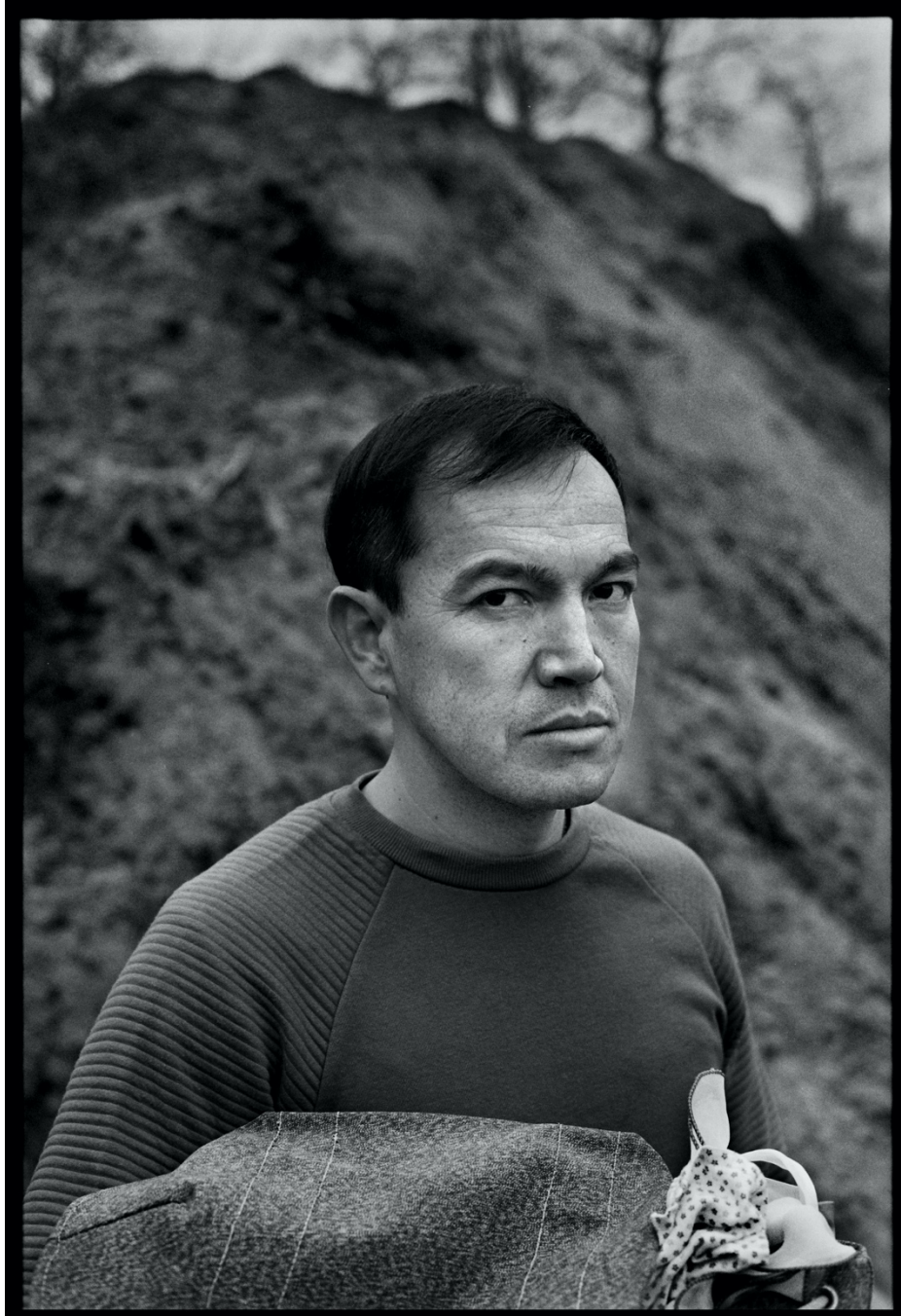

Foto door Kris Dewitte

WWW.HETGEVOLG.BE

DE KNIKKERS VAN QADIR

Vijf jaar geleden was Qadir Nadery drie maanden onderweg met zijn kinderen, die toen nog maar twee en vier jaar oud waren. Over de bergen en over de zee. Levensgevaarlijk, zonder dat ze wisten wat de volgende minuut hen zou brengen. Nu vertelt hij zijn verhaal in HETGEVOLG.

Opgejaagd door bliksemschichten van noodlot en toeval nemen Qadir Nadery en onze Hartenspelers ons mee in het verbijsterend spoor van zijn leven. Een meeslepende en hartverscheurende voorstelling, een verhaal over een exodus die het slechtste in de mens laat zien, maar tegelijk ook de onmetelijke kracht toont van de menselijke waardigheid. Een verhaal dat door iedereen moet gehoord en gezien worden.

Wie is deze vluchteling eigenlijk?
Hoe zag zijn leven er precies uit?
Waarom heeft hij zijn land verlaten?
Hoe voelt hij zich daarbij?

Basis voor deze voorstelling is het boek "De knikkers van Qadir" dat Qadir Nadery en Leo Bormans samen schreven. In een intensief en emotioneel schrijfproces vinden schrijver en vluchteling elkaar. "Alsof twee bliksemschichten elkaar treffen", zegt Qadir hierover. Een Afghaans spreekwoord zegt dat er op dat moment een diamant ontstaat. En dat is het dan ook geworden: een ruwe diamant, een levensverhaal dat niemand onberoerd laat.

CREDITS:

Productie: **HETGEVOLG** in coproductie met **Het Laatste Bedrijf**

Tekst: **Leo Bormans** en **Qadir Nadery**

Spel: **Qadir Nadery, Rita Goossens, Rita Scheyltjens, Karina Geerts, Ludo Van Laer, Dirk Van Bladel, Kizzy Van Laer, Agnes Beckx**

Regie: **Stefan Perceval**

Live muziek: **Kris Auwers**

Kostuums: **Mieke Vermeiren, Christel Van Wuytswinckel**

Licht: **Marcel Visser**

Vormgeving: **Ultima Thule**

Voorstelling geproduceerd door HETGEVOLG in samenwerking met Uitgeverij Lannoo en de auteurs Leo Bormans en Qadir Nadery. De theatertekst is gebaseerd op het boek De knikkers van Qadir. Het waargebeurde verhaal van een vader op de vlucht (ISBN 978 94 014 69661) © 2020.

Deze productie kwam tot stand met de steun van de Tax Shelter maatregel van de Belgische Federale Overheid en Gallop Tax Shelter.

Deze livestreaming wordt mogelijk gemaakt door de culturele activiteitenpremie van de Vlaamse overheid.

Over deze lesmap

In deze lesmap vindt u informatie over de voorstelling, informatie over HETGEVOLG en zijn Hartenspelers en u vindt verwerkingsopdrachten om in de klas te doen rond de voorstelling.

De opdrachten zijn uitgewerkt en u heeft er, buiten pen en papier, geen extra materialen voor nodig. De opdrachten laten ook ruimte om het naar uw eigen hand te zetten op maat van de noden van uw klasgroep.

Een voorstelling, of een ander kunstwerk, is altijd een goed excuus om het met uw leerlingen eens over andere dingen te mogen hebben. Wij hopen dat de voorstelling en/of lesmap u hiertoe inspireert.

Als u vragen of opmerkingen heeft bij deze lesmap of de voorstelling, of als de leerlingen mooie dingen hebben gemaakt of gezegd en u wilt die met ons delen, dan horen we het graag!

Contacteer gerust marit@hetgevolg.be

Over theaterwerkplaats HETGEVOLG en zijn Hartenspelers

Theaterwerkplaats HETGEVOLG

HETGEVOLG is een theaterwerkplaats in de Kempen.

Vanuit het rotsvaste geloof dat in iedere mens een kunstenaar huist en in iedere kunstenaar een mens, gooit HETGEVOLG zijn zaal wijd open voor iedereen die de kracht wil ervaren van het theater.

Met HETGEVOLG gaan we elke dag voluit voor de mens in de kunstenaar en de kunstenaar in elke mens. Wij openen letterlijk onze deuren om de koudwatervrees van kinderen, jongeren en volwassenen, ongeacht hun afkomst, geloof, sociale situatie, psychologische veerkracht, verleden ... om te buigen tot een prettige kennismaking met wat kunst kan zijn.

HETGEVOLG heeft in Vlaanderen een unieke positie en vervult een voortrekkersrol door de kracht van iedere mens, elke bewoner, buur, passant ... als uitgangspunt te nemen.

Onze Hartenspelers

HETGEVOLG heeft een groot hart voor mensen die in kwetsbare situaties leven: anderstalige nieuwkomers, jonge vluchtelingen, mensen in armoede ...

Wij vragen hen op het podium en geven hen een platform om hun verhaal te delen.

De kracht van het theater zorgt ervoor dat zij opnieuw de kracht in zichzelf ontdekken en terug de moed vinden om bij het dagelijkse leven aan te knopen.

Onze Hartenspelers spelen in al onze voorstellingen mee.

1. Nagesprek

(deze opdracht doet u het best na het zien van de voorstelling)

Besprek met de leerlingen wat de hebben gezien na de voorstelling. Vraag altijd of ze hun antwoord kunnen motiveren.

Wat heb je gezien?

Wat viel je op?

Wat bleef je bij?

Wat was meteen duidelijk?

Wat begreep je niet meteen?

Wat heeft je verbaast?

Heeft het je iets nieuws getoond?

Waar ging de voorstelling over?

Heeft het je geraakt? Waarom wel of niet?

Wie heb je gezien?

In het begin van deze lesmap kunt u al wat informatie terugvinden over de voorstelling. Op de volgende pagina's vindt u twee artikelen over de voorstelling door Het Laatste Nieuws en De Gazet van Antwerpen. Stefan Perceval en Qadir komen aan het woord en vertellen meer over het maakproces van de voorstelling.

Hier zijn nog een aantal interessante linken:

Dit is de link naar de pagina van uitgeverij Lannoo van het boek 'De knikkers van Qadir'. Leo Bormans (de auteur van het boek samen met Qadir) heeft een uitgebreide didactische map uitgewerkt om het boek te bespreken. (Als u interesse heeft, laat het gerust weten aan marit@hetgevolg.be)

<https://www.lannoo.be/nl/de-knikkers-van-qadir-leo-bormans-qadir-nadery>

Hier is een link naar het VRT journaal over de première van de livestream van 'De knikkers van Qadir':

<https://www.facebook.com/stefan.perceval/videos/10223425308916457>

Via deze link komt u bij een interview met Leo Bormans over het boek:

<https://www.langzullenwelezen.be/nieuws/kim-debrie-interviewt-leo-bormans-over-de-knikkers-van-qadir>

Gazet van Antwerpen – 23 januari 2021

Qadir Nadery, met Leo Bormans en Stefan Perceval, gaat voor het eerst herkenbaar op de foto. “Dit project geeft me zelfvertrouwen, en dus toon ik wie ik ben.” — © Bert De Deken

Het verhaal van vluchteling Qadir: na het boek, het theaterstuk van Het Gevolg

Turnhout -

Zijn huis werd in brand gestoken, zijn vader vermoord, zijn zoontje overleefde de vlucht naar België niet. Nu vertelt Qadir Nadery (40) bij Het Gevolg het verhaal van zijn leven. Vijf jaar geleden vluchtte de Afghaan vanuit Kaboel. Met hulp van Leo Bormans deed hij vorig jaar zijn wedervaren uit de doeken in *De knikkers van Qadir*. Die roman wordt nu in Turnhout door Stefan Perceval omgesmeed tot een theaterstuk.

Ilse Dewever- Zaterdag 23 januari 2021 om 05:00

Internationale bestsellers als *Geluk* en *Hoop* leverden Leo Bormans in geen tijd de titel van ‘geluksprofessor’ op. Toen in 2015 in zijn woonplaats Leopoldsborg een asielcentrum opende, maakte de auteur er kennis met Qadir Nadery. Na een vlucht uit Kaboel van drie maanden, waarbij de destijds 34-jarige vader zijn zoontje verloor, waande het Afghaanse gezin met dochtertjes van 2 en 4 zich in België eindelijk veilig. Met de hulp van Bormans

vond hun wedervaren in september 2020 een neerslag in het boek *De knikkers van Qadir*. Geruggensteund door regisseur Stefan Perceval herleeft dat verhaal weldra, via streaming, op de planken van Het Gevolg in Turnhout.

Na die eerste begroeting ontstond er daar in Leopoldsburg een hechte vriendschap. Hoe groeide het idee om het verhaal van Qadir op te tekenen?

Bormans: Aanvankelijk waren er geen plannen voor een boek. Jarenlang waren wij in blijde verwachting van de erkenning van Qadir als politiek vluchteling. Omdat hij in Kaboel voor de internationale troepen had gewerkt, dachten wij dat er zich weinig problemen zouden stellen, maar uiteindelijk nam die procedure vier jaar in beslag. Intussen had Qadir drie keer het bevel gekregen om het land te verlaten, ook al wist men dat hij bij zijn terugkeer vermoord zou worden.

Nadery: Omdat ik in dienst was bij buitenlanders, werd ik in mijn thuisland aanzien als een verrader. De commandant van de Taliban had tegen onze imam gezegd dat een van zijn dorpelingen die voor de Amerikanen werkte vermoord zou worden. Mijn vader maande me aan te vertrekken. Nadat mijn gezin halsoverkop op de vlucht was geslagen, werd ons huis in brand gestoken, mijn vader vermoord en het dorp vernield. Drie maanden waren we onderweg naar Europa, over de bergen en de zee. Onderweg heb ik veel mensen zien sterven, ook mijn zoonje.

Bormans: Tot op dat moment had Qadir in zijn leven alleen maar oorlog gekend. Tegen zijn volk, de Hazara, is in Afghanistan een fatwah afgekondigd. Bij onze eerste ontmoeting vertelde Qadir me dat hij zich hier bij ons 'veilig' voelde. Maar pas na de juridische strijd voor erkenning kwam er ook tijd voor emotie, en kon de roman ontkiemen.

Waar staan die knikkers uit de titel voor?

Nadery: Ken je het boek *De vliegeraar van Khaled Hosseini*? Vliegeren en knikkeren zijn in Afghanistan de nationale sporten. Rijken spelen met vliegers, armen met knikkers.

Bormans: Toen Qadir in Leopoldsburg een locker toegewezen kreeg voor waardevolle spullen, kon hij in die kast niet anders opbergen dan een zakje met acht knikkers. Enkel die had hij van thuis meegenomen. Die knikkers, die Qadir nu nog vaak bij zich draagt, weekten het verhaal van zijn leven los. Via ons boek, zijn verhaal, krijgen cijfers en statistieken een gezicht.

Qadir, hoe voelt het om je verhaal te delen?

Nadery: Het herbeleven van al die ellende doet pijn, maar ik wil mijn verhaal graag vertellen, zodat anderen zich bewust worden van onze strijd. Sinds de Sovjetinvasie van Kerstmis 1979 roffelt de oorlogstrom in mijn thuisland onophoudelijk. Het is mijn grote wens dat er eens één dag vrede zou zijn in Afghanistan. Daarnaast wil ik lezers en toeschouwers erop wijzen hoezeer ze van geluk mogen spreken dat ze in een veilig land leven. Als ik in scholen met jongeren spreek, push ik hen om elke kans met beide handen te grijpen. In Afghanistan kunnen kinderen niet eens naar school. Bij jullie is onderwijs een verworven recht, en dan nog

plegen zoveel jonge Belgen zelfmoord. Ik zou het fijn vinden moest ik met mijn boodschap een van die jongeren daarvan kunnen doen afzien.

Sinds enkele maanden wordt Qadirs verhaal vertaald naar de planken. Een nieuwe stap?

Bormans: Tijdens het schrijfproces voelden we dat in dit verhaal ook een voorstelling zat. Zo zijn we bij Stefan terechtgekomen. In Leopoldsburg heeft Het Gevolg immers ook een werking met kwetsbare mensen uit verschillende dagcentra.

Perceval: Bij die eerste ontmoetingen een half jaar geleden viel me meteen op hoe vlot Qadir Nederlands spreekt. Het was even zoeken naar de juiste vertaling van zijn verhaal naar de planken. Uiteindelijk neemt hij de toeschouwer op sleeptouw door zijn eigen leven. Elke zin die Qadir zegt, elk woord, is waar. Neem nu een frase als "Mijn kinderen gaan verdrinken." Voor een acteur als pakweg Wim Opbrouck blijft dat fictie, maar als Qadir dat aan een publiek vertelt, put hij uit eigen ervaring. Een volgende zin in het stuk luidt dan weer: "In het water liggen overal dode mensen." Qadir maakte daar gisteren nog een opmerking over. "Ze lagen niet in het water, Stefan", zei hij. "Ze lagen op het water." Daar sta je dan als theatermaker.

Qadir, het publiek ziet nu ook voor het eerst je gelaat. Hoe bijzonder is dat?

Bormans: Laat me opmerken dat Qadir, een schuilnaam overigens, zich nu voor het eerst laat fotograferen. Bij de voorstelling van het boek voelde hij zich daar nog niet klaar voor. Nochtans is deze publieksvoorstelling weer een grote stap. In Afghanistan is theater levensgevaarlijk. Toen Qadir in Kaboel bij de Franse ambassade werkte, zijn daar tijdens een theatervoorstelling zelfmoordterroristen binnengevallen, met tientallen doden tot gevolg.

Nadery: Dit project geeft me zelfvertrouwen, en dus toon ik wie ik ben. Ik ben geen slachtoffer, ik moet mezelf kunnen zijn. Dat vraagt moed, want ook in België zijn er mensensmokkelaars en terroristen. Maar ik wil mijn ervaring kunnen delen, en vooral zien hoe de toeschouwers op mijn verhaal reageren.

Leo, via wetenschappelijke studies speur jij al jaren naar de staat van ons geluk. Wat vertelt het verhaal van Qadir daarover?

Bormans: De bijna twintig boeken die ik mocht schrijven over geluk en hoop zijn veelvuldig vertaald en hebben me ver gebracht; zelfs tot bij Kofi Annan. En dan staat er op een dag een arme sloeber uit het meest ongelukkigste land ter wereld in je straat. (wijst naar Qadir) Wel, van hem heb ik meer geleerd over geluk en hoop dan van al dat wetenschappelijk onderzoek. Men zegt dikwijls dat vluchtelingen gedreven worden door wanhoop; dat is niet zo. Zij worden gedreven door hoop. Mensen die wanhopig zijn, slaan niet op de vlucht. Onlangs polste ik bij Qadir of hij ooit schrik heeft gehad. "Je moet geen schrik hebben", zegt hij, "je moet voorzichtig zijn."

Qadir: Als ik schrik had, moest ik geen bootreis maken. Vol angst had ik hier ook nooit op het toneel gestaan. Je moet geen schrik hebben, je moet moedig zijn. Mijn favoriete Nederlands spreekwoord luidt 'waar een wil is, is een weg'. Maar ik heb er een eigen variant op bedacht: 'waar een wil is, is ónderweg'.

De knikkers van Qadir, wo 27/01 tem vr 29/01, livestreaming vanaf 20.15u. Tickets (10 euro per bubbel): www.hetgevolg.be

12 HLN woensdag
27 januari 2021

Theater is strikt verboden door extremisten die de plak zwaaien in Afghanistan, het land waar hij vijf jaar geleden samen met zijn vrouw Salima en dochtertjes Soraya en Nargis dood en verderf ontvluchtte. Maar vandaag staat Qadir Nadery (39) in ons land vrijuit op de planken in een anderhalf uur durende voorstelling over zijn vlucht. Het is letterlijk de rol van z'n leven.

• STEVEN SWINNEN •

Als ik het niet doe, wie zal dan ons verhaal vertellen? De doden kunnen niet spreken. Mijn arme vader — vermoord door rebellen vlak nadat we zijn gevlucht — zeilacht:

'Wie bang is, treft ook schuld.' Rationeel legt Qadir uit wat de doorslag gaf om het toch te doen. Na lange twijfel toch op het podium te kruipen en te acteren, iets wat hij nog nooit heeft gedaan. Maar zo waren er de voorbije tien jaar veel zaken die hij nog nooit had gedaan en waartegen toneelspele klein bier is. De twijfel was er omdat Qadir zich zelfs in ons land niet echt veilig voelt. Hij gebruikt een schuilnaam. Herkenbaar op de foto gaat hij pas nu voor het eerst. Omdat wie naar de voorstellingen komt kijken — nu via een livestream, maar dit najaar hopelijk in culturele centra — hem toch ook kan zien. Maar tot drie keer toe vraagt hij om de echte naam van de terreurbeweging, het schrikbewind dat z'n thuisland Afghanistan al jaren behekt tot één van de meest onheilspellende plekken op aarde, niet te noemen in de krant. De term die rijmt op het woord dat de Duitsers aan de autosnelweg gaven, *Autobahn*. «Want er zijn kwade geesten die dagelijks gogelen over water in het verre buitenland verschijnt en je bent nergens veilig.» Althans hij toch niet.

De knikkers

Het theaterstuk van regisseur Stefan Perceval waarin Qadir de hoofdrol speelt, is gebaseerd op 'De knikkers van Qadir'. Dat boek schreef hij afgelopen jaar samen met geluksonderzoeker Leo Bormans. Het is het verhaal van een troosteloos bestaan in het land dat helemaal onderaan hangt in de 'Global Peace Index'. Waar oorlog van generatie op generatie een constante blijft zoals de vier seizoenen, maar dan grilliger. Waar vrienden en familie dag in dag uit een doeltwit blijven en geregeld neerzigen, als waren ze figuurtjes met bril, hoed of rode haren uit het gezelschapsspel 'Wie is het?' Het verhaal gaat over de Hazara, een etnische groep uit het berggebied in Centraal-Azië die — ook

«Wie in Afghanistan toneel speelt, snijden ze de tong af»

door veel Afghanen hier — met de nek wordt aangekeken. Het gaat over de 7000 kilometer lange vlucht van Afghanistan tot Leopoldsborg. Speelbal van mensensmokkelaars, sluipend over de grond, klauterend over bergen en dobberend op een kolkende zee. En dan, als uitsmijter, een jaren durende

strijd met de 'Grote Portier' (het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen) die drie keer met een retourticket zwaaid, alvorens Qadir en z'n gezin toch als vluchteling te erkennen.

'Moeilijk' Nederlands

Na zo'n beproeving ben je natuurlijk niet meer bang om wat er zou kunnen mislopen op een podium. Maar moeilijk was het wel om dat Nederlands te onthouden. «Héél moeilijk», lacht Qadir. «Maar jullie hebben zo'n

'Wereld' is een belangrijk woord in de voorstelling. Maar ik blijf altijd zeggen: 'wij-rel'. Vijanden is ook zo'n lastig woord. Dat heb ik uren thuis gezegd voor de spiegel. (lacht) En als het gaat om een meisje, dan zeggen jullie 'un' meisje, maar ik altijd: één meisje. En dat is niet goed. Maar ik krijg goede hulp.»

Zoals 'La vita è bella'

Knikkeren deed Qadir als kind en met z'n knikkers in z'n broekzak voelde hij zich onsterfelijk. De knikkers waren één van de weinige souvenirs die mee in de rugzak gingen op de vlucht. Ook in de voorstelling: witte jurkjes. Ze symboliseren de hoop van het gezin op een goede afloop. Wie hier al eens opgelucht is na een netjes verlopen restaurantbezoek met twee kleuters: beeld je in wat het moet zijn om met kinderen van twee en vier een maandenlange en levensgevaarlijke exodus te maken. Net zoals Guido, het Joodse hoofdpersonage in de Oscar-winnende film 'La vita è bella' met een knap verhaal z'n zoonje de gruwel van het concentratiekamp liet verteren, vertelden ook Qadir en z'n vrouw hun dochtertjes een fabeltje. «We kochten in Iran twee witte jurkjes en we vertelden hen dat we op weg waren naar een groot trouwfeest. Maar dat ze wel vaak heel stil moesten zijn. Dat is moeilijk, maar voor ons is dat normaal. Tijdens onze vlucht zagen we een meisje (goed uitgesproken, red.) van tien jaar. Ze was helemaal alleen

en probeerde van Afghanistan naar Europa te gaan: duizende kilometers over de bergen en de zee. En ze is toegekomen. Hier in België mogen kinderen van tien van hun ouders nog niet alleen naar het dorp gaan omdat ze bang zijn.»

Met Het Gevolg maakt Stefan Perceval al jaren voorstellingen en geregeld ook met kwetsbare jongeren en volwassenen. «Dat gaat, maar dat is doorgaans toch een groeiproces van een jaar of zes», zegt de regisseur. «Nu gaan we in vijf maanden tijd met Qadir van nog nooit op een podium tot de Champions League. Dat is toch een beetje te vergelijken met iemand die nog nooit op een bal trapte tegen Messi laten spelen. Maar hij doet het fantastisch.» De voorstelling kwam tot stand zoals een breiwerk: zin per zin. Als iets te lastig was, werd naar een alternatief gezocht. «Natuurlijk hadden we er Stefan Degand of Wim Opbroeck naast kunnen zetten en die zouden dan virtuos spelen en geregeld eens

TIJDENS ONZE VLUCHT ZAGEN WE EEN MEISJE VAN TIEN JAAR. ZE GING HELEMAAL ALLEEN VAN AFGHANISTAN NAAR EUROPA: DUIZENDEN KILOMETERS... HIER IN BELGIË MOGEN KINDEREN VAN TIEN VAN HUN OUDERS NOG NIET ALLEEN NAAR HET DORP

ACTEUR QADIR NADERY

het balletje opzijleggen naar Qadir, maar dan heb je zijn verhaal niet meer. De puurheid van een mens te zien die zijn eigen leven speelt — en dat is dan ook nog eens een koningsdrama à la Shakespeare — is van onschatbare waarde. De impact op het publiek is veel groter. Sien Eggers kan prachtig en demente vrouw spelen, maar dat blijft Sien Eggers die een demente vrouw speelt. Het is allemaal gemakkelijk gezegd van 'ze komen hier profiteren en dit en dat', maar Qadir vertelt het echte verhaal. Wanneer hij de zin 'de dood trekt aan mijn schoenen' uitsprekt, dan is dat ook echt zo. Als veertienjarige je beste vriend en je baas bij een bomaanslag zien sterven, dat doet iets. Tijdens hun vlucht is het driejarige zoonje van Qadir en z'n vrouw in hun armen gestorven. Toen we dat in de voorstelling stopten, hebben we die dag maar drie zinnen geleefd. Meer ging niet, het hele team had het daar te lastig mee.»

Aanslag zoals Bataclan

Het is wellicht een logisch gevolg van dat zijn filter voor gruwel niet meer zo fijn is als gesteld, maar zonder de waar-schuwing 'niet voor gevoelige kijkers' toont Qadir na de repetitie een amateurfilmje van een theater op de Franse ambassade in Kaboel. Na luttele seconden ontploft er een bom en weerklinkt hetzelfde gehuil dat tijdens de aanslag op de Bataclan door mermen en ging. «Ik werkte daar op die ambassade en had ook dood kunnen zijn, maar ik was er die avond niet. In Afghanistan zijn boeken en theater door terroristen verboden. Ze verstoppen bommen en plegen aanslagen op markten en scholen. Wie toneel speelt, snijden ze de tong af. In de voorstelling zeg ik dat ik al elf keer aan de dood ben ontsnapt, maar het is veel meer. Meer dan dertig keer. Maar dat telt nu niet meer. Dat ik hier nu toch op het podium mag staan, voelt als de overwinning.»

'De knikkers van Qadir' is op 27, 28 en 29 januari vanuit Het Gevolg in Turnhout te volgen via livestream, die 10 euro kost. Meer info over het boek en de voorstelling op www.deknikkersvanqadir.com.

ADVERTENTIE

AANKONDIGING RAADPLEGING BEVOLKING GRUP Leidingstraat Viersel Walem

Op 18 december 2020 heeft de Vlaamse Regering de startnota over het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Leidingstraat Viersel Walem' goedgekeurd. Het voorgenomen plan heeft betrekking op delen van het grondgebied van Rumst, Sint-Katelijne-Waver, Duffel, Lier, Nijlen en Zandhoven.

Over de startnota wordt advies ingewonnen en wordt het publiek geraadpleegd. De raadpleging loopt van 2 februari 2021 tot en met 2 april 2021. De bevolking wordt uitgenodigd naar inspraakreunies over de startnota te geven. Iedereen kan deelnemen. De startnota en alle informatie over het openbaar onderzoek vindt u op de website van het Departement Omgeving: grups.omgeving.vlaanderen.be

De startnota ligt tijdens de inspraakperiode ter inzage bij Rumst, Sint-Katelijne-Waver, Duffel, Lier, Nijlen en Zandhoven. Gezien de maatregelen in zake de Corona-besmetting is het noodzakelijk eerst contact op te nemen met een gemeente en een afspraak te maken. De contactinformatie voor een afspraak vindt u ook op de website van het departement Omgeving.

Er wordt een publiek informatiemoment in de vorm van een webinar op dinsdag 2 maart 2021 van 19u tot 20u30. De startnota wordt dan toegelicht en u kan vragen stellen aan de opstellers van het plan. Gezien de maatregelen inzake de Corona-besmetting is het noodzakelijk vooraf in te schrijven. Dat kan via 02 553 38 00.

Inspraakreunies kunnen worden ingediend tot uiterlijk vrijdag 2 april 2021 via de website van het Departement Omgeving. Reageren kan ook per brief. Stuur uw brief naar Departement Omgeving, Graaf de Ferrarisgebouw, Koning Albert II-laan 20 bus 7, 1000 Brussel of lever hem af tegen ontvangstbewijs bij één van de betrokken gemeenten.

DEPARTEMENT
OMGEVINGVlaamse
overheidomgeving.vlaanderen.be

**DE PUURHEID VAN EEN MENS
TE ZIEN DIE ZIJN EIGEN LEVEN
SPELT — EN DAT IS DAN OOK
NOG EENS EEN KONINGSDRAMA
À LA SHAKESPEARE — IS VAN
ONSCHATBARE WAARDE**

THEATERMAKER STEFAN PERCEVAL

spreekwoord: 'Waar een wil is, is een weg.' En daar hou ik mij aan vast. Ik wil dit heel graag en het gaat ook lukken. Ik wil graag mensen inspireren en het verhaal vertellen dat ik heb meegemaakt. Sommige woorden zijn lastig om uit te spreken, want als de knikkers niet kloppen, verstaan jullie me niet.

2. Vluchten

(deze opdracht doet u het best na het zien van de voorstelling)

Hazara

Qadir moest vluchten. Zoals je in de voorstelling hebt gehoord, is zijn leven, of dat van zijn familie, in Afghanistan niet veilig. En niet alleen omdat de terroristische organisatie taliban het onveilig maakt, ook omdat Qadir uit een etnische minderheidsgroep komt; de Hazara.

Zij wonen vooral in het noordelijke deel van Afghanistan en hebben vaak een eerder Aziatisch uiterlijk.

Vanwege hun geloof en uiterlijke kenmerken worden de Hazara's gediscrimineerd in Afghanistan. In de voorstelling hoorde je bijvoorbeeld hoe leden van de taliban zijn vrienden en mede Hazara's neerschieten tijdens hun nieuwjaarsfeest 'Nawrooz'. Terwijl de taliban schoot, riepen ze 'Bini reaza! Bini reaza!' wat 'kleine neuzen' betekent.

De Hazara werden in de 19e eeuw vervolgd, uitgemoord of als slaven verkocht. Veel Hazara's vluchtten toen naar Brits-Indië (tegenwoordig Pakistan en India).

In de 20ste eeuw werden Hazara's als tweederangsburgers behandeld door de Pashtun (grootste bevolkingsgroep in Afghanistan).

De taliban nam in 1996 de macht over en vervolgde de Hazara vanwege hun geloof. Het kwam tot massamoorden, die zelfs beschouwd worden als een genocide.

Na de val van de talibanregering in 2001 kregen de Hazara's meer rechten, maar nog steeds worden zij slachtoffer van geweld door de taliban en andere extremistische groeperingen.

(bron en meer info over Hazara: <https://nl.wikipedia.org/wiki/Hazara>)

OPDRACHTEN

2a VLUCHTEN

Vluchten is (levens)gevaarlijk. Dat doe je alleen als de kans om te sterven groter is als je blijft dan als je vertrekt. Niemand verlaat zo maar zijn thuis. Zeker niet als je, zoals Qadir, ook je gezin met jonge kinderen moet mee nemen. Zijn vrouw, zijn zoon en zijn twee dochters nam hij mee, zonder garantie op veiligheid.

Onderweg verloor hij zijn zoon. Hij kon niet meer ademen van het stof en strief in zijn armen onderweg.

Vele landen sluiten hun grenzen waardoor vluchten illegaal wordt. Als je dan toch vlucht, ben je niet beschermt door wetten, maar overgeleverd aan de willekeur en woekerprijzen van de mensensmokkelaars.

De laatste jaren kwamen we op globaal niveau terecht in de grootste vluchtelingencrisis sinds de Tweede Wereldoorlog. Meer dan 65 miljoen mensen zijn op de vlucht.

Maak deze denkoefening eens met de leerlingen van de klas:

Stel dat je uit België zou moeten vluchten:

- Wanneer zou je vluchten uit je huis, je school, je land? Wat zou een reden zijn voor jou om te vluchten?
- Wat hopen je te vinden door te vluchten?
- Wat en wie neem je mee op je reis? En als je alleen maar één klein rugzakje zou mogen mee nemen zoals Qadir, wat stop je er in?

- Naar welk land zou je vluchten?
- Hoe voelt het om te moeten vluchten?
- Wat kan er mis gaan onderweg?
- In een nieuw land mag je niet zomaar alles doen wat je wil. Wat mag (en moet) je als nieuwkomer? Wat mag je niet?
- Hoe zou het voelen om anders te worden behandeld dan de mensen die al in het land wonen?
- Van wat heb je al eens willen vluchten?

Besprek kort de reacties van de leerlingen.

2b TROUWFEEST

Qadir mocht zijn kinderen niet mee nemen van de mensensmokkelaars. Kinderen zijn namelijk erg lastig; ze zijn kwetsbaar, ze zijn traag en ze maken te pas en te onpas veel lawaai door bijvoorbeeld hard te wenen.

Op momenten dat je ongezien en ongehoord grenscontroles moet passeren, mogen de grenswachters de kinderen niet opeens horen wenen. Want als ze je betrappen, is de hele groep vluchtelingen in gevaar.

Qadir geeft niet op en verzint met zijn vrouw een prachtig en moedig plan om hun twee dochters, van 2 en 4 jaar oud, stil en gehoorzaam te houden onderweg.

Zo vertelden ze hun dochters dat ze over de bergen en over de zee naar een groot trouwfeest gaan. Ze kochten zelfs twee jurkjes voor het trouwfeest onderweg voor hun dochters.

Telkens als de wanhoop en het gevaar te groot werd, vertelden ze hun dochters over dat mooie en grote trouwfeest over de bergen en over de zee.

Samen met de 8 knikkers waren de twee jurkjes de enige bezittingen die Qadir mee nam in zijn kleine rugzak. De jurkjes toont hij in de voorstelling. Heb je ze gezien?

Wat zou jij iemand vertellen om moed te houden?

- Verdeel de klas in tweetallen.
- Elk duo vertelt aan elkaar waar hij/zij/hen schrik voor heeft of tegenop ziet om te (moeten) doen.
- Verzin daarna voor elkaar een kort verhaal (zoals Qadir deed voor zijn dochters) om de ander moed mee in te spreken of een droomvoorzicht te geven (zoals het trouwfeest).
- Denk er gerust over na en stel je partner vragen.

Als het in duo's niet meteen lukt, kunt u ook een verhaal klassikaal verzinnen.

Als u voelt dat er in uw klasgroep na het zien van deze voorstelling nog nood is om verder te werken rond het thema vluchtelingen of vluchten, dan is er een prachtige, uitgebreide lesmap van het S.M.A.K. . Deze lesmap hebben ze gemaakt bij het boek 'Van hier naar gingder' gevuld met tekeningen van o.a. vluchtelingen en over vluchten. De opdrachten zijn echter ook prima los van het boek te doen. Er staat veel informatie in en volledig uitgewerkte opdrachten om te doen in de klas.

Dit is de link naar de pdf:

<https://smak.be/assets/files/pdf/Lesmap/S.M.A.K.-Lesmap-Vanhier tot daar.pdf>

3. SCHIMMEN

(deze opdracht doet u het best na het zien van de voorstelling)

Qadir staat niet alleen op het podium. Hij is omringd door verschillende 'schimmen'. Schimmen met de stemmen van mensensmokkelaars, familieleden, liefdes en ambtenaren in Brussel. Zij spelen de mensen die Qadir ontmoet voor, tijdens en na zijn vlucht uit Afghanistan naar België.

Deze schimmen worden gespeeld door de Hartenspelers van HETGEVOLG. De Hartenspelers zijn mensen die in kwetsbare situaties leven. Zij vertellen vanuit hun eigen leven en eigen ervaringen. Samen met het verhaal van Qadir wordt het een verhaal van ons allen; over vluchten en moed. HETGEVOLG gelooft in de kunstenaar in de mens en de mens in de kunstenaar.

OPDRACHT

JOUW SCHIMMEN

Qadir en de hartenspelers zijn vele mensen/schimmen tegengekomen die hun leven vorm hebben gegeven; soms ten goede, soms ten kwade.

- Iedereen pakt een blanco papier.
- Iedereen tekent (hoeft zeker niet mooi) de contouren van een persoon (zoals de icoontjes op de toiletten bijvoorbeeld). Doe het goed groot, zodat het hele blad gevuld is.
- Teken een groot hart in het midden van het figuurtje.

Luister naar de volgende vragen:

- Ben jij al eens in aanraking gekomen met 'schimmen'?
- En wie of wat zijn de schimmen in jouw leven geweest?
- Wie of wat heeft je al eens aangemoedigd?
- Wie of wat heeft je eerder ontmoedigd?
- Wat moet je allemaal kunnen om te overleven?
- Kan je met alle positieve en negatieve elementen in je leven een mens worden die zijn weg in deze wereld vindt?
- Als je iets mist, wat mis je?
- Wat zou jij graag als iets positiefs aan de wereld willen en kunnen geven?

- Schrijf nu de positieve en negatieve elementen (schimmen) op in het silhouet op je blad die jou hebben gevormd.
- Schrijf in het hart wat je te geef hebt.
- Bespreek een aantal silhouetten in de klas.

Als u vragen of opmerkingen heeft bij deze lesmap of de voorstelling, of als de leerlingen mooie dingen hebben gemaakt of gezegd en u wilt die met ons delen, dan horen we het graag!

*Contacteer gerust **marit@hetgevolg.be***